

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 231/2022-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Ivana Fiačana a Libora Duľu o námietke zaujatosti proti sudcovi III. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Petrovi Strakovi vznesenej zúčastnenou osobou [REDACTED], vo veci ústavnej sťažnosti [REDACTED], vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 89/2019 takto

r o z h o d o l :

Sudca III. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Peter Straka **nie je vylúčený** z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 89/2019.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a námietka zaujatosti

1. Ústavný súd vedie pod sp. zn. III. ÚS 89/2019 konanie podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o ústavnej sťažnosti [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namieta porušenie základného práva podľa čl. 21 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 12 C 215/2010 z 20. septembra 2016, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 11 Co 127/2017 z 8. februára 2018 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 8 Cdo 130/2018 z 13. februára 2019.

2. Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 89/2019-9 z 5. novembra 2019 bola ústavná sťažnosť sťažovateľky v časti namietaného porušenia základného práva podľa čl. 21 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom krajského súdu prijatá na ďalšie konanie a vo zvyšnej časti odmietnutá. Zároveň bol okresnému súdu uložený zákaz, aby bol v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 37/2018 vydaný rozsudok vo veci samej alebo uznesenie,

ktorým sa konanie končí, a to až do právoplatného skončenia konania ústavného súdu vo veci ústavnej sťažnosti.

3. Uznesením ústavného súdu č. k. IV. ÚS 121/2020-31 z 1. apríla 2020 bolo rozhodnuté o námietke zaujatosti vznesenej zúčastnenou osobou [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „zúčastnená osoba“), proti sudcom ústavného súdu Mojmirovi Mamojkovi a Petrovi Strakovi tak, že títo sudcovia neboli vylúčení z konania a rozhodovania vo veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. III. ÚS 89/2019.

4. Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 203/2020-15 z 9. júna 2020 bola ústavná sťažnosť sťažovateľky v časti, v ktorej namieta porušenie základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom krajského súdu č. k. 11 Co 127/2017 z 8. februára 2018, prijatá na ďalšie konanie a vo zvyšnej časti odmietnutá ako neprípustná. Zároveň bola ústavná sťažnosť manžela sťažovateľky odmietnutá ako podaná oneskorene. Veci vedené pod sp. zn. III. ÚS 89/2019 a sp. zn. Rvp 989/2019 boli spojené na spoločné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. III. ÚS 89/2019.

5. Podaním z 28. marca 2022 vznesla zúčastnená osoba ďalšiu námietku zaujatosti proti sudcovi ústavného súdu Petrovi Strakovi.

6. Zúčastnená osoba uviedla, že sudca ústavného súdu Peter Straka na neverejnom zasadnutí senátu, ktoré sa konalo 10. februára 2022, podal protinávrh proti návrhu sudcu spravodajcu Roberta Šorla v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 89/2019. Podľa názoru zúčastnenej osoby sudca ústavného súdu Peter Straka na takýto postup nemal oprávnenie, čím porušil vnútorné procesné fungovanie senátu vo vzťahu k právu na zákonného sudcu. Zúčastnená osoba sa domnieva, že na uvedenom neverejnom pojednávaní malo byť hlasované o návrhu sudcu spravodajcu, na ktorom sudca ústavného súdu Peter Straka mohol vyjadriť svoj právny názor v rámci hlasovania, a nie blokovat' senát (daná vec už trvá takmer 12 rokov, pričom na ústavnom súde sa vedie už takmer 3 roky). Je zrejmé, že už 10. februára 2022 sudca ústavného súdu Peter Straka mal jasný právny názor týkajúci sa rozhodnutia v danom konaní ústavného súdu, ktorý prezentoval v podobe protinávru, čím vyjadril svoj „*predsudok vo veci*“. Zo svojej pozície predsedu senátu sa sám navrhol do pozície spoluspravodajcu, čím porušil § 5 ods. 2 Spravovacieho a rokovacieho poriadku Ústavného súdu Slovenskej republiky s cieľom poškodiť zúčastnenú osobu, keďže podľa jej názoru daný protinávrh smeroval k vyhovaniu ústavnej sťažnosti sťažovateľky. Zúčastnenej osobe nie je známy dôvod vykonania ústneho pojednávania, ak vzhľadom na podanie protinávru sudca ústavného súdu Peter Straka musel mať dostatok argumentov aj dôkazov na jeho podporu. Podľa zúčastnenej osoby pravdepodobne senát odmietol odsúhlasit' protinávrh sudcu, tak si tento aspoň vymienil vykonanie ústneho pojednávania, aby mohol svoj „*predsudok vo veci*“ podporit', čo je zjavný dôvod na jeho vylúčenie pre zjavnú predpojatost' vo veci vyplývajúcu z jeho „*predsudku vo veci*“ a diskvalifikáciu ako nestranného sudcu.

7. Zúčastnená osoba ďalej uviedla, že sudca ústavného súdu Peter Straka viedol ústne pojednávanie, ktoré sa konalo 15. marca 2022, ako keby išlo o štvrtý stupeň všeobecného súdництва, resp. vykonával úkony, ktoré za bežných okolností patria súdu prvej inštancie. Po vypočutí zvukovej nahrávky z ústneho pojednávania sa zúčastnená osoba cítila, akoby sa začalo nové prvostupňové konanie po 12 rokoch. Podľa názoru zúčastnenej osoby sudca okresného súdu Peter Straka kládol ďalšej zúčastnenej osobe „*hypoteticko-deduktívne zakázané*“ otázky s cieľom „... *dolovať*“

a vydolovať hypoteticko-deduktívnu odpoveď“ na podporu daného protinávru a následného presadenia svojho „*predsudku vo veci*“ ovplyvnením ďalších členov senátu. Za týchto okolností nemožno uvažovať o nestrannosti sudcu ústavného súdu Petra Straku, pretože „*jeho konanie, stranickosť a hypoteticko-deduktívne otázky (ktoré stranickosť a existenciu predsudku už len preukázali)... vyvoláva oprávnenú obavu, že sa snaží len krkolomným spôsobom podporiť svoj predsudok v podobe protinávru a nie viesť nestranné verejné pojednávanie.*“. Záruka nestrannosti sudcu pritom je naplnená len vtedy, ak u neho absentuje predsudok.

8. Zúčastnená osoba zastáva názor, že III. senát ústavného súdu prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie (bod 2) v rozpore so zákonom, keďže bola podaná oneskorene, čím tento senát konal svojvoľne a poškodil jej práva.

9. Podľa zúčastnenej osoby svojvoľné konanie sudcu môže byť predmetom preskúmania jeho zaujatosti a môže mať aj následok jeho vylúčenia z pojednávania a rozhodovania danej veci (m. m. nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 111/2018-78 z 23. mája 2018 publikovaný v Zbierke rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 18/2018). Z uvedeného rozhodnutia ústavného súdu je zrejmé, že aj postup sudcu v konaní má svoje medze, keď už tento nie je možné považovať za ústavne akceptovateľný, a to najmä vtedy, ak postup sudcu v konaní vzbudzuje dôvodné obavy strany sporu (účastníka konania) alebo intervenienta (vedľajšieho účastníka) o nestrannosti alebo nezaujatosti sudcu. Rovnako judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) akceptuje posudzovanie postupu sudcu v konaní objektívne vyvolávajúceho dojem zaujatosti za možný dôvod na jeho vylúčenie z konania.

10. Sudca ústavného súdu Peter Straka vo vyjadrení k námietke zaujatosti uviedol, že každý sudca môže podať na rokovanie senátu koncept iného návrhu a obdobne postupoval vo viacerých veciach. Predloženie konceptu návrhu na rozhodnutie je bežnou praxou. Koncept návrhu [to platí aj o inom návrhu v zmysle § 9 ods. 3 v spojení s § 12 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] je základom pre rokovanie ústavného súdu v príslušnej formácii. Ak by predloženie iného návrhu bolo z hľadiska nestrannosti sudcu ústavne problematické, potom z rovnakých dôvodov by bolo problematické aj predkladanie návrhu na rozhodnutie ústavného súdu zo strany sudcu spravodajcu.

11. Ďalej sudca ústavného súdu Peter Straka poznamenal, že senát pristúpil k odstraňovaniu ústavnoprávneho rozporu veci nariadením ústneho pojednávania. Sťažovateľka tvrdila, že išlo o pôžičku, mala ju aj podpísať, listina o pôžičke jej nebola vydaná, štyri návrhy na dokazovanie jej mali byť súdom zamietnuté a výsledok sporu skončil so záverom, že neuniesla bremeno tvrdenia, že išlo o prevod bytu len na účely zabezpečenia vrátenia pôžičky (predmetom dokazovania mala byť skutočná vôľa, a nie prejav). Za takýchto okolností vznikli pochybnosti o závere všeobecného súdu z pohľadu možného selektívneho prístupu pri dokazovaní a nedaní odpovede na rozhodujúce otázky. Ak totiž mala sťažovateľka previesť členské práva za sumu 50 000 eur, tak to indikuje jej veriteľský status. Pri podpisovaní listín u notára však došlo k zaevidovaniu podpisu sťažovateľky na listine o uznaní jej dlhu voči zúčastnenej osobe. Právny zástupca zúčastnenej osoby nedokázal vysvetliť tzv. kauzu (hospodársky význam právneho úkonu), ktorá stojí za uznaním dlhu, keď bola veriteľkou. Zúčastnená osoba sa na pojednávaní priamo nezúčastnila, pričom jej účasť mohla dopomôcť k odstráneniu pochybností členov senátu v kontexte už spomínaných ústavnoprávných

aspektov súvisiacich s možným selektívnym prístupom všeobecných súdov a nedaním odpovede na podstatnú otázku.

12. Sudca ústavného súdu Peter Straka zároveň dodal, že nepozná účastníkov či ich zástupcov a vec posudzuje podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, a preto sa v tejto veci necíti byť zaujatý.

13. V súlade s čl. IV bodom 1 písm. d) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2022 (ďalej len „rozvrh práce“) bola námietka zaujatosti pridelená na rozhodnutie podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde do štvrtého senátu ústavného súdu oprávneného na rozhodnutie, ak ide o sudcov tretieho senátu. O vylúčení sudcu tretieho senátu rozhoduje štvrtý senát v zložení určenom v čl. II bode 3.4 písm. b), a to Ladislav Duditš – predseda senátu a sudcovia Ivan Fiačan a Libor Duľa (ďalej len „námietkový senát“).

II.

Relevantná právna úprava

14. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

15. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde účastník konania má právo vzniesť námietku zaujatosti voči sudcom ústavného súdu, ktorí majú jeho vec prerokovať a rozhodnúť. Námietku zaujatosti je účastník konania povinný vzniesť do desiatich dní odo dňa, keď sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Účastník konania je povinný uviesť, kedy sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Námietku zaujatosti musí účastník konania odôvodniť. Sudca ústavného súdu, proti ktorému námietka smeruje, je povinný sa k námietke zaujatosti vyjadriť. Na opakované námietky zaujatosti podané proti tomu istému sudcovi ústavného súdu z toho istého dôvodu ústavný súd neprihliadne, ak už o predchádzajúcej rovnakej námietke zaujatosti rozhodol.

16. Podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje iný senát ústavného súdu určený rozvrhom práce.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

17. Nestrannosť znamená absenciu zaujatosti či predsudku, znamená, že sudca nemá žiaden osobný záujem na výsledku konania (porov. BARAK, A. *Judge in a Democracy*. Princeton University Press, 2008, s. 101 a nasl.), resp. nevzniká navonok legitímny dojem, že by takýto záujem mohol mať. Rozhodovanie sudcom, ktorý nie je nestranný, nie je len popretím rovnosti účastníkov konania, ale ide svojím spôsobom aj o rozhodovanie vo vlastnej veci (*nemo iudex in causa sua*) a vôbec o popretie zmyslu súdnictva a práva. Rozhodovať nestranne nie je právom, výsadou či privilégiom sudcov. Ide o základnú povinnosť sudcov, o štrukturálny prvok súdneho systému (m. m. II. ÚS 381/2017).

18. Z pohľadu ľudskoprávneho a z pohľadu práva na nestranného sudcu ako komponentu práva na spravodlivý proces vyvinul ESLP dve previazané stránky nestrannosti (Piersack proti Belgicku, sťažnosť č. 8692/79, rozsudok z 1. 10. 1982; Pohoska proti Poľsku, sťažnosť č. 33530/06, rozsudok z 10. 1. 2012). Nestrannosť má subjektívnu a objektívnu stránku. Zároveň ESLP zdôrazňuje význam nestrannosti sudcu pre dôveru verejnosti v súdnictvo, a to jednak vo všeobecnosti (Olujic proti Chorvátsku, sťažnosť č. 22330/05, rozsudok z 5. 2. 2005, bod 57), ale osobitne pri objektívnom teste (Kinsky proti Českej republike, sťažnosť č. 42856/06, rozsudok z 9. 2. 2012, bod 87). Nestrannosťou je vo vnímaní ESLP absencia zaujatosti či predsudku vo veci a táto nestrannosť môže byť overovaná už spomenutým subjektívnym a objektívnym testom. Východiskom je subjektívny test, v ktorom sa zisťuje osobné presvedčenie, postoj sudcu, resp. jeho záujem v prejednávanej veci. Osobná nestrannosť sudcu sa predpokladá, kým sa nepreukáže opak. Takýmto „opakom“ môže byť sudcom prejavené nepriateľstvo, neznášanlivosť alebo ak si napríklad sudca z osobných dôvodov vyhradí prejednanie veci pre seba.

19. Požiadavka nestrannosti nemôže byť dostatočne naplnená len subjektívnym testom, ktorý je náročný z hľadiska preukazovania. Na subjektívny test teda plynule nadväzuje test objektívny, ktorý si všíma, či sudca vykazuje legitímne pochybnosti z hľadiska jeho nestrannosti. Tu je dôležitá perspektíva nestranného pozorovateľa a relevantné je aj zdanie (ne)strannosti („*Justice must not only be done, it must also be seen to be done.*“). Podľa ESLP musí byť ustálené, či existujú zistiteľné skutočnosti, ktoré môžu vzbudzovať pochybnosti o nestrannosti sudcov, a v tomto zmysle môže mať aj zdanie určitú dôležitosť, pretože „v stávke“ je dôvera, ktorú musia sudy v spoločnosti vzbudzovať, nehovoriac o dôvere samotných účastníkov konania (Daktaras proti Litve, sťažnosť č. 42095/98, rozsudok z 10. 10. 2000, bod 32). Pozícia namietajúceho má v objektívnom teste dôležitý význam, avšak rozhodujúce je, či je jeho obava aj objektívne akceptovateľná.

20. Aj z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že existenciu nestrannosti sudcu treba posudzovať podľa subjektívneho hľadiska, teda na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, ako aj podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (m. m. III. ÚS 16/00).

21. Ústavný súd poznamenáva, že už v predchádzajúcom uznesení o námietke zaujatosti vznesenej zúčastnenou osobou (uznesenie citované v bode 3 tohto uznesenia a jeho body 14 až 30) bola ustálená prípustnosť podania námietky zaujatosti proti sudcovi ústavného súdu zo strany zúčastnenej osoby. Z uvedeného dôvodu ústavný súd považoval [REDACTED] za osobu oprávnenú na podanie aj ďalšej námietky zaujatosti voči sudcovi ústavného súdu Petrovi Strakovi. Zároveň ústavný súd konštatuje, že dôvody uvedené v tejto ďalšej námietke zaujatosti nie sú totožné s dôvodmi uvedenými v skôr vznesenej námietke zaujatosti.

22. V zmysle § 50 ods. 2 druhej vety zákona o ústavnom súde námietku zaujatosti voči sudcovi ústavného súdu je potrebné vzniesť v lehote 10 dní odo dňa, keď sa účastník konania pred ústavným súdom dozvedel o dôvodoch vylúčenia.

23. Zo spisu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 89/2019 vyplýva, že 10. februára 2022 sa konalo neverejné zasadnutie III. senátu ústavného súdu, na ktorom sa prejednávali prijaté ústavné sťažnosti sťažovateľky. Zo zápisnice z neverejného zasadnutia vyplýva, že sudca ústavného súdu Peter Straka podal protinávrh proti návrhu nálezu sudcu spravodajcu, ďalej navrhol vykonanie ústneho

pojednávania a tiež navrhol, aby sa v danej veci stal spoluspravodajcom. Po porade a hlasovaní senátu bolo odročené neverejné zasadnutie na účely vykonania ústneho pojednávania. Následne zúčastnená osoba prostredníctvom svojho právneho zástupcu 23. februára 2022 nahliadla do spisu ústavného súdu. Z toho je potrebné vyvodit', že v tento deň sa zúčastnená osoba dozvedela o skutočnostiach uvedených v bode 6 tohto uznesenia a od tohto dňa jej začala plynúť zákonom ustanovená lehota (10 dní) na vznesenie námietky zaujatosti z týchto dôvodov. Námietka zaujatosti (aj z dôvodov uvedených v bode 6) však bola doručená ústavnému súdu až 28. marca 2022, a preto v tejto časti bola zjavne podaná po zákonom ustanovenej lehote.

24. Vo vzťahu k okolnostiam priebehu ústneho pojednávania uskutočneného 15. marca 2022, ktoré sú rekapitulované v bode 7 tohto uznesenia a ktoré majú zakladať dôvody vylúčenia sudcu Petra Straku, ústavný súd uvádza, že zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že zúčastnená osoba síce na ňom nebola osobne prítomná, ale zúčastnil sa ho jej právny zástupca JUDr. Daniel Blyšťan. Dňa 18. marca 2022 zúčastnená osoba osobne nazrela do daného spisu ústavného súdu, z ktorého jej bol poskytnutý aj zvukový záznam z ústneho pojednávania. Zúčastnená osoba si odvodzuje začatie plynutia lehoty na podanie námietky zaujatosti vo vzťahu ku skutočnostiam uvedeným v bode 7 odo dňa nazretia do daného spisu ústavného súdu. Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade lehota na podanie námietky zaujatosti začala plynúť už dňom uskutočnenia ústneho pojednávania (15. marca 2022), keď sa prostredníctvom svojho advokáta zúčastnená osoba mala možnosť dozvedieť o skutočnostiach uvedených v bode 7 (nehovoriac o tom, že mala možnosť sa osobne zúčastniť ústneho pojednávania). Z uvedeného vyplýva, že námietka zaujatosti aj z dôvodov uvedených v bode 7 bola podaná po zákonom ustanovenej lehote, keďže posledný deň na jej podanie bol 25. marec 2022 (piatok) a námietka bola podaná 28. marca 2022 (pondelok).

25. Aj napriek konštatovaniu o oneskorení uplatnení námietky zaujatosti ústavný súd dodáva, že § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde neupravuje právne následky oneskorene podanej námietky zaujatosti tak, ako napr. § 53 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda že by na ňu ústavný súd neprihliadol. Ústavný súd preto zvolil procesný postup priaznivý pre zúčastnenú osobu a aj napriek oneskorenosti vecne preskúmal jej námietku zaujatosti (porovnaj MACEJKOVÁ, I., BÁRÁNY, E., BARICOVÁ, J., FIAČAN I., HOLLÄNDER P., SVÁK, J. a kol. *Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár*. Praha : C. H. Beck, 2020, s. 292.).

26. V nadväznosti na obsah a charakter námietok, ktoré zúčastnená prezentuje proti sudcovi ústavného súdu Petrovi Strakovi, ústavný súd poukazuje na druhú vetu § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorej „dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.“.

27. Z argumentácie zúčastnenej osoby možno vyvodit', že dôvody, pre ktoré by mal byť sudca Peter Straka vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci, sa týkajú zákonom predpokladaných oprávnení sudcu ústavného súdu, ktoré mu vyplývajú priamo z výkonu jeho funkcie (podanie protinávru proti návrhu sudcu spravodajcu na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu, návrhnutie vykonania verejného zasadnutia, určenie sudcu ústavného súdu za spoluspravodajcu predsedom senátu ústavného súdu a pod.), resp. oprávnení senátu ústavného súdu (vykonanie ústneho pojednávania a spôsob jeho vedenia, prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľky na ďalšie

konanie a pod.). Všetky dôvody námietky zaujatosti vyplývajú výlučne z doterajšieho procesného postupu sudcu Petra Straku ako člena III. senátu ústavného súdu.

28. Námietkový (štvrtý) senát ústavného súdu po preskúmaní dôvodov uvedených v námietke zaujatosti dospel k záveru, že sú jednak vznesené oneskorene a navyše z vecného hľadiska sú zákonom vylúčené z dôvodov možného vylúčenia, pretože spĺňajú predpoklad uvedený v druhej vete § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde tým, že sa týkajú procesného postupu sudcu. Z uvedeného dôvodu preto nie sú dané dôvody na vylúčenie sudcu ústavného sudcu Petra Straku z prejednávania a rozhodovania danej veci.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. mája 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu